

Sygn. akt V.2 Ka 580/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Sędziowie: SSO Olga Nocoń

SSO Sławomir Klekocki (spr.)

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Witolda Jańca Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2018 r.

sprawy: **R. J. /J./,**

syna S. i B.,

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 300 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 26 czerwca 2018r. sygn. akt III K 1767/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa oraz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z siedzibą w T. na rzecz oskarżonego R. J. kwoty po 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym,

III. zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z siedzibą w T. opłatę za II instancję w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych i obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 10 (dziesięć) złotych.

SSO Jacek Myśliwiec

SSO Olga Nocoń SSO Sławomir Klekocki (spr.)

Sygn. akt V.2 Ka 580/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem z dnia 26 czerwca 2018r., sygn. akt III K 1767/17 uniewinnił oskarżonego R. J. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 300 §2 kk polegającego na tym, że w dniu 19 września 2012 roku w R. w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu, a to postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach Wydział I Cywilny z dnia 27 lipca 2012r. nr I Nc 226/12, zasądzające na rzecz powoda, tj. (...) S.A. z/s w T. kwotę 479.353,27 złotych, uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela, tj. rzeczony Spółki poprzez zbycie składnika swojego majątku, tj. nieruchomości mieszczącej się w P. przy ulicy (...), w drodze notarialnej umowy o darowanie tejże, na rzecz swojej matki B. Z..

Na mocy art. 632 pkt 2 kpk Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 720 złotych tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru.

Na mocy art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania Sąd obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli prokurator oraz pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Rybniku zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego i powołując się na przepis art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a to przepisu art. 300 §2 kk, polegającego na niezastosowaniu tego przepisu do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i w konsekwencji uniewinnieniu oskarżonego od zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena poczynionych ustaleń faktycznych daje podstawy do przypisania oskarżonemu znamion typu czynu zabronionego z art. 300 §2 kk, albowiem inkryminowane zachowanie oskarżonego doprowadziło do uszczuplenia zaspokojenia jego wierzyciela. Podnosząc powyższy zarzut w oparciu o art. 437 §1 kpk skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w swojej apelacji zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego i zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 300 §1 i §2 kk w zw. z art. 65 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, poprzez błędne uznanie, iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie doszło do darowania majątku w celu udaremnienia względnie do uszczuplenia zaspokojenia (...) S.A. z uwagi na brak realności pokrzywdzenia wierzyciela, pomimo tego, iż bezspornym jest, że w dniu 19 września 2012r. R. J. przed notariuszem W. G. z Kancelarii Notarialnej w R. zawarł z B. Z. umowę darowizny prawa własności nieruchomości położonej w miejscowości P., dla której Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgą wieczystą KW Nr (...), przez co stał się niewypłacalny (postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaworznie W. W. z dnia 5 maja 2015r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, sygn. akt Km 3543/14) a w konsekwencji udaremniał względnie uszczuplił zaspokojenie (...) S.A.,

2. obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 kpk poprzez dopuszczenie się przez Sąd I instancji dowolnej interpretacji zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego i wyciąganie wniosków niewynikających z przeprowadzonych dowodów, a mianowicie błędnym uznaniu, że czynność prawna oskarżonego nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w zakresie niezasadnego uniewinnienia oskarżonego.

Wskazując na powyższe zarzuty, na podstawie art. 437 §1 kpk w zw. z art. 454 §1 kpk skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od oskarżonego R. J. na rzecz (...) S.A. w T. kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacje nie zasługują na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom zawartym w obu apelacjach Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy prawa materialnego, a to przepisu art. 300 §2 kk, mającej polegać na niezastosowaniu tego przepisu do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy uwzględniając całokształt okoliczności sprawy nie sposób uznać, że doszło do realizacji znamion występku z art. 300 §2 kk, i to pomimo realizacji znamion strony podmiotowej. Wprawdzie oskarżony wyzbywając się majątku działał z zamiarem pokrzywdzenia wierzyciela, jednakże jego zachowanie nie wywołało skutku w postaci uszczuplenia chociażby w jakiegokolwiek części zaspokojenia wierzytelności spółki (...) wynikającej z nakazu zapłaty z dnia 27 lipca 2012r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Katowicach.

Wskazać bowiem należy, iż darowana przez oskarżonego nieruchomość obciążona była hipoteką na rzecz (...) Bank S.A. do sumy 830.000,00 złotych. Na dzień dokonywania rozporządzenia mieniem saldo zadłużenia z tytułu zawartej umowy hipotecznej wynosiło 391.030,38 zł. Szacunkowa wartość nieruchomości, na dzień dokonywania umowy darowizny, wynosiła 194.443,00 zł, a jednocześnie wierzytelność egzekwowana na podstawie nakazu zapłaty z dnia 27 lipca 2012r. wynosiła 479.353,27 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 czerwca 2012r. oraz 13.209,00 zł.

Jak słusznie podkreślił Sąd Rejonowy istotą zabezpieczenia hipotecznego jest możliwość dochodzenia zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to czyją ona stała się własnością oraz z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (art. 65 ust. 1 Ustawy o księgach wieczystych i hipotece). Tymczasem oskarżyciel posiłkowy jest wierzycielem osobistym oskarżonego i dlatego ten ustępuje przed wierzycielem rzeczowym, jakim jest (...) Bank S.A. Z kolei uwzględniając wysokość długu i szacunkową wartość zbytej nieruchomości w dniu 19 września 2012r. wskazać należy, że gdyby (...) Bank S.A. dochodził swoich roszczeń z przedmiotowej nieruchomości, to i tak nie uzyskał by zaspokojenia w całości, albowiem jej wartość była niższa od wartości zadłużenia. Dlatego też, na co słusznie wskazał Sąd Rejonowy, skoro egzekucja z przedmiotowej nieruchomości nie byłaby wystarczająca dla zaspokojenia wierzyciela hipotecznego, to tym bardziej oskarżyciel posiłkowy, jako wierzyciel osobisty, nie mógłby z niej być zaspokojony, bowiem ustępuje on przed wierzycielem rzeczowym.

Dlatego też należy uznać, iż rozporządzenie przez oskarżonego majątkiem w postaci nieruchomości położonej w P. przy ulicy (...), nie miało realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela i wykonanie orzeczenia Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 lipca 2012r.

Niezasadny jest również podnoszony przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zarzut obrazy przepisów postępowania, a to art. 7 kpk. Skarżący zarzuca dopuszczenie się przez Sąd dowolnej interpretacji zebranego w sprawie materiału dowodowego i wyciągnię wniosków nie wynikających z przeprowadzonych dowodów, a mianowicie błędne uznanie, że czynność prawna oskarżonego nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela..

Wskazać należy, iż przepis art. 7 kpk stanowi, iż organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd I instancji nie dopuścił się, jak sugeruje w swojej apelacji pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, obrazy przepisów postępowania art. 7 kpk, ponieważ dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów była bezstronna, rzetelna i kompleksowa. Sąd I instancji w sposób prawidłowy i wyczerpujący rozważył wszystkie okoliczności sprawy i dowody ujawnione w toku rozprawy, dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych. Postępowanie zostało przeprowadzone odpowiednio dokładnie i starannie, a ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów.

Wbrew twierdzeniom skarżących Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy żadnego ze wskazanych w apelacjach przepisów, w tym przepisów postępowania. Sąd ustalił stan faktyczny w sposób prawidłowy, dokonując oceny zebranego materiału dowodowego w sposób odpowiadający zasadom wiedzy i doświadczenia życiowego. Jak wynika z lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazał Sąd, na jakich dowodach oparł swe rozstrzygnięcie, a którym dowodom odmówił wiary i swoje stanowisko w tym zakresie przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy poddał analizie wszystkie przeprowadzone i ujawnione dowody, zaś ich ocena nie

przekracza granic określonych w art. 7 kpk, ani nie uchybia zasadzie obiektywizmu, wyrażonej w art. 4 kpk, a nadto wyniki tej analizy w sposób wyczerpujący zaprezentował w uzasadnieniu wyroku. Przedmiotem rozważań Sądu były wszystkie okoliczności ujawnione w toku rozprawy głównej zarówno przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego.

Sąd Rejonowy nie popełnił błędów przy ocenie dowodów, dlatego też także ustalenia faktyczne nie są dotknięte błędem. Uchybienie, o jakim stanowi przepis art. 438 pkt 3 k.p.k. ma miejsce wówczas, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiada zasadom prawidłowego rozumowania. Błąd może stanowić wynik niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź określonych nieprawidłowości w zakresie oceny dowodów (błąd dowolności). Może być zatem wynikiem niezajomości określonych dowodów lub braku przestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ich ocenie (art. 7 k.p.k.) – vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 1 października 2014 roku, sygn. II AKa 206/14. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

Reasumując, w niniejszej sprawie Sąd I instancji dokonując wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego i ustalając w sposób bezsporny wszelkie okoliczności czynu. Ocena materiału dowodowego zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dokonana została przez Sąd I instancji z uwzględnieniem reguł określonych w treści art. 2§2 kpk, art. 4 kpk, art. 7 kpk, zgodna jest z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego i nie zawiera żadnych błędów. Dokonując oceny zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, Sąd Rejonowy dokonał tego w sposób staranny i rzetelny, wskazując szczegółowo, które dowody uznał za wiarygodne i z jakich powodów, a którym waloru wiarygodności odmówił. Dlatego też rozważania Sądu Rejonowego co do oceny zebranych w niniejszej sprawie dowodów należy w pełni podzielić i uznać, iż ich ponowna analiza jest bezcelowa.

Zgodzić należy się z Sądem I instancji, iż analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie pozwala na przypisanie oskarżonemu R. J. sprawstwa zarzucanego mu czynu i konieczne stało się jego uniewinnienie na mocy art.414 §1 kpk w zw. z art. 17 §1 pkt 2 kpk, wobec zdekompletowania znamion przedmiotowych czynu z art. 300 §2 kk.

Z powołanych wyżej względów orzeczono jak w sentencji. Mając na uwadze, iż oskarżony reprezentowany był w postępowaniu odwoławczym przez obrońcę z wyboru, zasądzono na jego rzecz od Skarbu Państwa oraz od oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z siedzibą w T. kwoty po 420 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Kosztami postępowania odwoławczego obciążono oskarżyciela posiłkowego.

SSO Sławomir Klekocki /spr./ SSO Jacek Myśliwiec SSO Olga Nocoń